

בעזרה שית"ת
ז' כסלו
תשפ"ג
מסכת: שבת
פרק: ה'
משנה: ב', ג'

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)
מס' עמותה: 580553329
טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לטובת נשמת
הגאון רבי אריה לייב קאליש זצ"ל
הרה"ק רבי אהרן בהרה"ק ר' קלונימוס קלמן עפשטיין זצ"ל
הגה"ק רבי שמואל אליעזר ב"ר יהודה הלוי איידליש זצ"ל

משנה ב'

רבינו עובדיה מברטנא

במרדעת- כמין אוכף קטן, ומניחים אותו על
החמור כל היום כולו כדי שיתחמם.

בזמן שהיא קשורה לו- מערב שבת, דגלי
דעתיה שהחמור צריך לו לחממו, כדאמרי
אינשי חמרא אפילו בתקופת תמוז קריר ליה,
ולאו משאוי הוא. אבל לקשור מרדעת על
החמור בשבת אסור, לפי שאי אפשר לקשרה לו
אלא אם כן סומך עצמו בצדי הבהמה, ונמצא
משתמש בבעל חיים. ואם עבר וקשר אסור
ליצאת בו.

לבובין- בעור שקושרים להם כנגד זכרות שלא
יעלו על הנקבות.

שחוזות- שאוחזים אליה שלהן קשורה למעלה,
כדי שיעלו עליהן זכרים.

כבולות- שכובלים אליה שלהן וקושרים אותה
ברגליהן, כדי שלא יעלו עליהן זכרים.

כבונות- שקושרים בגד סביב הכבשים ביום
שנולדים, לשמור צמרן שלא יטנף.

צרורות- דדיהן צרורות, פעמים ליבש החלב
שמהדקים אותן בחוזק, ופעמים קושרין להן כיס
בדיהן שלא יטפטף החלב לארץ ויפסד.

רבי יוסי אוסר בבולין- דמשאוי הוא.

חוץ מן הכבונות- שהוא שמירת צמרן שלא
יטנף, והוי להו תבשיט.

יוצאות צרורות ליבש- רבי יהודה סבירא ליה
כתנא קמא דלאו משאוי הוא. מיהו ליבש

דמיהדק שפיר, ליבא למיגור דלמא נפיל ואתי
לאתויי, אבל לחלב דלא מיהדק שפיר אסור,

חיישינן דלמא נפיל ואתי לאתויי. והלכה כתנא
קמא.

חמור יוצא במרדעת בכיסוי שמניחים על גביו לחימום גופו, בזמן שהיא
קשורה לו שאם אינו קשור אליו, חוששים שמא ייפול מעליו, ובעל החמור יגביה את
הכיסוי ויטלטלו ארבע אמות ברשות הרבים*, זכרים היינו אילים יוצאין לבובין בעור
שקושרים להם תחת איבר זכרותם, כדי שלא יעלו על הנקבות, רחלות יוצאות
שחוזות היינו כשהאליה שלהם קשורה למעלה, כדי שיעלו עליהן הזכרים, כבולות
כשהאליה שלהן קשורה למטה, כדי שלא יעלו עליהן הזכרים וכבונות עטופות בכיסוי, כדי
לשמור על צמרן, שהוא רך ולבן, שלא יתכלך, העזים יוצאות צרורות כשדדיהן
קשורים בכיסים, שכן פעמים מהדקים אותם בחוזקה כדי לייבש את החלב, ופעמים
שהכיסים רפויים עליהן כדי לשמור על חלבן שלא יטפטף לארץ. רבי יוסי - אוסר
בבולין לצאת בשבת, חוץ מן הרחלין הפבונות שעטיפתן השומרת על צמרן נחשבת
כתבשיט בשבילן. רבי יהודה אומר: העזים יוצאות צרורות ליבש אם
צרורות הן כדי לייבש את החלב שבדדיהן, הואיל והכיסים מהודקים היטב, מותר להן לצאת
עימם בשבת, אבל לא לחלב אבל אם הן צרורות כדי לשמור על חלבן, אסור לצאת עימם
בשבת, שהואיל והכיסים רפויים חוששים שמא ייפלו, ושומר העזים יגביהם ויטלטלם
ברשות הרבים.

*בגמרא מבואר שכוונת המשנה היא בזמן שהכיסוי קשור לחמור מערב שבת, שבכך גילה
דעתו שהחמור זקוק למרדעת לשם חימום, ולכן אינה נחשבת כמשא. אולם לקשור מרדעת
על חמור בשבת אסור, לפי שאי אפשר לקשרה אלא אם כן נשען על החמור, ואסור להשתמש
בעלי חיים בשבת. ואם עבר וקשר, אסור לצאת איתו.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מו"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פערייל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאנגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות
ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com
או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ג'

רבינו עובדיה מברטנא

מטוטלת – חתיכה של מטלית קשורה בזנבו לסימן או לדבר אחר.

עקוד – שקושרים ידיהם עם הרגלים בכבלים שלא יברחו.

רגל – שבופפים ידו על זרועו וקושרין.

לא יקשור גמלים זה בזה וימשוך – אחד, וכולן הולכין, שלא יראה כמוליכן לשוק למכרן.

אבל מכניס הוא חבלים לתוך ידו – והוא שלא יהיו ראשי החבלים תלויין ויוצאין מתחת ידו לארץ טפח או יותר, כדי שלא יראה כמו שנושא חבלים תלויין בידו.

ובלבד שלא יכרוך – לאו לענין שבת קא מיירי השתא, אלא לענין כלאים. והבי

קאמר: המכניס חבלים בידו קצתם של פשתן וקצתם של צמר לא יכרוך זו בזו, דכי כריך להו הוו כלאים, וידו מתחממת באחיזתן ואסור.

ובמה אינה יוצאה במה אין הבהמה יוצאת בשבת לרשות הרבים? **לא יצא גמל במטוטלת** מטלית שקושרים בזנב הגמל לסימן, וטעם האיסור: שחוששים שמא המטוטלת תיפול ויבוא לטלטלה ברשות הרבים. לא יצא הגמל בשבת **לא עקוד** היינו כשרגלו הקדמית קשורה לרגלו האחורית, **ולא רגול** כשהפרק התחתון של הרגל קשור לפרק העליון שלה, שע"י כך הוא לא יכול ללכת על רגל זו, **וכן שפאר פל הבהמות** אסור להן לצאת בשבת כשהן עקודות או רגולות, שהואיל וזו היא שמירה יתירה הרי זה נחשב כמשא. **לא יקטר גמלים זה בזה וימשך** בחבל של הגמל הראשון והאחרים נמשכים אחריו, שנראה כאילו מוליך אותם למכירה בשוק, **אבל מכניס חבלים** היינו את החבלים של כל הגמלים **לתוך ידו** והגמלים עצמם אינם קשורים זה בזה **וימשך** את כולם, ויש צורך שלא יהיו ראשי החבלים תלויים ויוצאים מתחת ידו בשיעור טפח או יותר, כדי שלא יראה שהוא נושא חבלים בפני עצמם, **ובלבד שלא יכרוך** את החבלים על ידיו, בגמרא מבואר, שפיסקה זו לא נאמרה לענין שבת, אלא לענין כלאים, שהחבלים של הגמלים פעמים שאחדים מהם עשויים מפשתן ואחדים עשויים מצמר, וכשהוא כורכס ביחד על ידו הרי אלו כלאים, והואיל וידו מתחממת באחיזתן, הרי הוא עובר על "ובגד כלאים שעטנו לא יעלה עליך" (ויקרא יט, יט).

[להצטרפות לקבוצת 2 משניות ליום לחץ](#)

[אתר ללימוד משניות ואמירת תהילים לפי שם הנפטר/ת \(קריאה/שמיעה\)](#)